

[Fogh Rasmussen]

lang debat, hvori i øvrigt også lærerne deltog, skulle der stemmes. Eleverne blev bedt om at stille sig op i fire rækker, 1. g, 2. g, 3. g og HF, og ved enden af hver række var der et bord, hvor medlemmer af DGS, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, styrede afstemningen. Her skulle man så nævne sit navn, hvorefter eleverne blev krydset af på en klasseliste. Derefter skulle man oplyse i fuld åbenhed, om man var for eller imod en boykot. Svarene blev da ikke påført selve klasselisterne, men et særligt stykke papir.

Jeg vil gerne spørge hr. Riishøj fra socialistisk folkeparti, om det er metoder, som socialistisk folkeparti kan godkende. Er det en demokratisk fremgangsmåde, som er i overensstemmelse med, hvad forslagsstillerne til det forslag, vi her behandler, normalt ville finde er en demokratisk fremgangsmåde?

Vi må i hvert fald helt klart tage afstand fra disse udemokratiske metoder. Det er helt uacceptabelt, at et mindretal skal forstyrre den undervisning, som flertallet ønsker at modtage. Aktionerne på landets gymnasier har kun kunnet gennemføres, fordi en alliance af yderliggående lærere og yderliggående elever har gennemtrumfet deres vilje ved trusler og et enormt gruppepres, et gruppepres, som i øvrigt fortsætter, efter at det hele er blevet uaktuelt og overstået.

Jeg står her med et »Oplæg til efterbehandling af aktionen i forbindelse med Bertel Haarders cirkulære«, som er uddelt af lærerne på et gymnasium den 27. april 1983 med henblik på diskussion i klassens time, og en af de ting, man skal diskutere i klassens time, er, hvordan man forholder sig til flertalsbeslutninger. Det, der her er lagt op til, er altså, at lærere og elever – og det er altså et mindretal, som er gået ind for denne boykot – nu skal have trynet det flertal, som nogle steder nægtede at være med til at deltage i boykotten, ved at fortælle dem, at man har at holde sig en såkaldt flertalsbeslutning efterretteligt. Det skal man altså bruge klassens time til. Vi finder, det er aldeles uacceptabelt.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal gøre opmærksom på, at undervisningsministeren ifølge forretningsordenen skal benævnes undervisningsministeren og ikke med navn.

Derudover skal jeg kort sige, at det foreliggende beslutningsforslag stadig væk handler om oprettelse af hold og grenklasser samt om klassestørrelser i gymnasiet.

Holger K. Nielsen (SF):

Nu kan jeg forstå, at det er blevet liberal uddannelsespolitik at føre efterretningsvirksomhed, som VU har gjort det i forhold til, hvad der er sket på forskellige gymnasier. Jeg er ikke her i stand til hverken at afkræfte eller bekræfte hr. Fogh Rasmussens beskrivelser af de hændelser, han refererer til, men jeg har på fornemmelsen, at der siges så meget, og som i eventyret kan det jo godt være, at det er en fjer, der er blevet til syv høns. Jeg agter i hvert fald foreløbig at betragte det som amnestuehistorier, som jeg ikke agter at fæste særlig megen lid til. Jeg finder, at hr. Fogh Rasmussen skylder at give lidt nærmere dokumentation for de metoder, han beskrev som nærmest halvfascistiske. Jeg mener, at der har været tale om mange aktioner, aktioner, som er blevet støttet af såvel lærere som gymnasieelever, og jeg er helt sikker på, at denne aktivitet er baggrunden for, at ministeren nu har trukket cirkulæret tilbage. Hvis der kun har været tale om et mindretal, som hr. Fogh Rasmussen beskriver det, har jeg min tvivl om, at det har været muligt at påvirke et flertal her i folketinget til at presse ministeren til at trække cirkulæret tilbage. Derfor mener jeg også, det er fuldt berettiget, at SF har fremsat dette beslutningsforslag. Det er måske overflødigt nu, men vi er da helt sikre på, at det forhold, at vi har fremsat forslaget, har været med til at fremskynde denne proces, hvorved cirkulæret er trukket.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Jeg vil lige sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg aldeles ikke har brugt udtrykket »halvfascistiske metoder«, jeg kaldte dem udemokratiske. Hvis hr. Holger K. Nielsen mener, de er halvfascistiske, må det stå for hr. Holger K. Niensens egen regning. Men jeg forstår altså, at hr. Holger K. Nielsen tager klar afstand fra den metode, som er blevet anvendt. Så kan hr. Holger K. Nielsen tvivle på, om det er sandt, og hr. Holger K. Nielsen kan kalde det amnestuehistorier, som